

Sygn. akt *XVII AmE 31/15*

POSTANOWIENIE

3 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący: **SSO Dariusz Dąbrowski**

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 3 czerwca 2015 roku w Warszawie sprawy

z powództwa (...) *Sp. z o.o. w C.*

przeciwko **Prezes Urzędu Regulacji Energetyki**

postanawia

1. umorzyć postępowanie w sprawie.
2. zasądzić od powoda (...) *Sp. z o.o. w C.* na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

UZASADNIENIE

Powód w piśmie procesowym z 6 maja 2015 roku cofnął odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 28 sierpnia 2014 roku o nazwie „Informacja nr 34/2014 w sprawie odbiorców przemysłowych, którzy do dnia 31 maja 2014 roku nie złożyli informacji i oświadczenia, o których mowa w art. 9a ust. 1a⁵ ustawy –Prawo energetyczne” wskazując, iż powództwo bezprzedmiotowe stało się bezprzedmiotowe i wniósł o umorzenie postępowania sądowego.

Pismem procesowym z 25 maja 2015 roku pozwany oświadczył, że nie zgłasza sprzeciwu wobec wniosku powoda odnośnie cofnięcia odwołania i wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Cofnięcie pozwu jest czynnością dyspozytywną strony powodowej skutkującą umorzeniem postępowania, jeżeli spełnione są warunki przewidziane przez ustawodawcę. Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa oprócz obowiązku zwrotu kosztów.

W niniejszej sprawie powód skutecznie cofnął odwołanie, a okoliczności sprawy nie wskazują aby było to sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, tj. nie zachodzą przesłanki z art. 203 § 4 k.p.c., dające Sądowi możliwość uznania cofnięcia zażalenia za niedopuszczalne.

Wobec powyższego wydanie wyroku w sprawie niniejszej stało się zbędne, dlatego na mocy art. 355 § 1 k.p.c. należało postępowanie w niniejszej sprawie umorzyć.

Zgodnie z przepisem art. 203 § 3 k.p.c. w przypadku cofnięcia pozwu strona przeciwna w terminie dwutygodniowym może złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Stronę cofającą pozew (odwołanie) należy zatem uznać za stronę przegrywającą proces w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Tym samym

pozwanemu należy się zwrot kosztów zastępstwa procesowego wywołanych wniesieniem odwołania od wydanej przez niego decyzji.

Przyznane stronie koszty stanowi wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 360 zł - ustalone na podstawie § 18 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163. poz. 1348 ze zm.).

SSO Dariusz Dąbrowski

ZARZĄDZENIE

1. (...);

2. (...);

3. (...).

(...)